

## Marinărie

Bragagiu

---

În răcoririle luminii  
Și-n scăpătările de Soare  
Ca galbene catarge pinii  
Se leagănă în cer ca-n mare.

Iar pânzele lor verzi de cetini  
Trosnesc prin vânt împleticite  
Și clătinările încete  
Pe marinari vor să-i imite.

Care pășesc străini de case,  
De caldarâmuri și de colburi  
Și toate visele frumoase  
Sunt sfărâmate-n mii de cioburi.

În lumea-n zâmbete de piețe  
Unde oricine-și vrea succesul  
Ei nu pot nicidecum să-nvețe  
Cum să înhațe interesul.

De merg în legănare moale  
De parcă-i ocean pământul  
Neascultând femeii cu șale  
Ce vor să-și jure legământul.

Doar se prefac că pot a crede  
Minunilor din ochi de prune,  
Când doar priviri din apa verde  
Inima lor poate supune.

Iar eu privesc în mari albastre  
Ce se înalță, se înalță  
Mai sus de cântecele noastre  
Prinse în cleiul de pe scoarță.

Când noi ne cheltuim amarul  
De fiere-n vorbe mititele  
Să le prefacem chihlimbarul  
Laț de brățări, laț de măgele.

Nu punem preț pe înălțimea  
Ce o duc pinii din nimicuri  
Trăgând în sine prospețimea

Rășinei care plânge-n picuri.

Vremea devine doar mai rece  
Ca s-o primim cum este dată,  
Iar marinari se duc să plece  
Și nu privesc spre noi odată.  
Victor Bragagiu